

Склад команди:

«НИВА» Вінниця

Віце-президент клубу — І. Гатаулін
 Головний тренер — О. Іщенко
 Тренери — В. Атаманюк
 О. Кацман, Ю. Сивуха

Воротарі:

№ В. Циткін (1966)
 № Ю. Сивуха (1958)
 № О. Остапенко (1977)

Захисники:

№ Д. Лелюк (1974)
 № І. Зеленюк (1972)
 № В. Кондратюк (1975)
 № В. Запорожченко (1969)
 № О. Казьмин (1969)
 № С. Боровський (1970)
 № І. Руснак (1966)
 № І. Макогон (1969)

Півзахисники:

№ О. Рябцев (1974)
 № В. Бровченко (1976)
 № О. Аактіонов (1971)
 № Е. Піскун (1967)
 № А. Марченко (1968)
 № А. Корпонаї (1966)
 № Ю. Бондаренко (1972)
 № Є. Бурхан (1971)
 № В. Гащин (1972)

Нападаючі:

№ Є. Ястребинський (1969)
 № Б. Фінкель (1968)
 № О. Шевченко (1972)
 № О. Бабійчук (1973)
 № О. Бессараб (1978)

Склад команди:

«МЕТАЛІСТ» Харків

Президент клубу — В. Бугай
 Головний тренер — М. Фоменко
 Начальник команди — Р. Шнодарунок
 Тренери — В. Шаличев, О. Житник, Л. Цисін

Воротарі:

№ С. Вольваков (1976)
 № О. Горянів (1975)
 № С. Собещаков (1972)

Захисники:

№ П. Андреєв (1973)
 № О. Жилін (1971)
 № О. Жук (1972)
 № В. Іваненко (1970)
 № І. Панчишин (1961)
 № В. Сахно (1977)
 № О. Таргонський (1970)
 № В. Хруслов (1962)
 № Р. Колоколов (1966)
 № О. Чирва (1972)

Півзахисники:

№ В. Запояско (1980)
 № В. Годілін (1972)
 № О. Лукаш (1972)
 № Д. Рудняк (1970)
 № С. Шестинський (1971)
 № Я. Шгельчиков (1970)
 № О. Чобан (1971)
 № П. Захаров (1977)

Нападаючі:

№ Ю. Гурін (1970)
 № О. Карабута (1974)
 № В. Комардін (1977)
 № І. Рахаєв (1973)
 № О. Шевченко (1978)

Найнижчі ціни в регіоні!

Чекаємо вас
 за адресою:
 м. Вінниця,
 вул. Генерала Арабея, 3,
 тел: 35-62-90, 35-01-64

Програма підготовлена прес-службою ФК «Нива»

Дизайн та верстка: «МакЛайн»
 т. 35-03-74

Тираж:
 150 прим.

Друк: «Офсет»
 т. 27-88-46

**ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ
 «НИВА» ВІННИЦЯ**

ФУТБОЛ

7-а першість України. Перша ліга

АТБОЛ

8

**ЦЕНТРАЛЬНИЙ
 МІСЬКИЙ СТАДІОН**

**6 листопада 1997 року.
 Початок матчу о 15.00**

19-й тур

**«НИВА»
 Вінниця**

**«МЕТАЛІСТ»
 Харків**

ПРОГРАМА

№ 12 (192)

ФУТБОЛЬНИЙ МАРАФОН

Турнірна таблиця станом на 6 листопада 1997 року.

Команда	I	V	H	P	М'ячі	Очки
1 СК Миколаїв	17	11	5	1	36 - 8	38
2 Нива	17	11	3	3	32 - 11	36
3 Металіст	17	10	5	2	31 - 10	35
4 Сталь	16	10	2	4	43 - 20	32
5 Динамо-2	13	10	2	1	26 - 7	32
6 Нафтовик	18	9	5	4	26 - 23	32
7 ФК Черкаси	17	9	4	4	25 - 19	31
8 ФК Львів	17	8	2	7	31 - 18	26
9 Явір	18	7	2	9	20 - 22	23
10 Металург	17	7	2	8	21 - 27	23
11 Полісся	17	7	2	8	23 - 32	23
12 Буковина	17	6	5	6	15 - 19	23
13 ЦСКА-2	15	6	3	6	24 - 16	21
14 Волинь	17	5	6	6	20 - 21	21
15 Десна	16	4	6	6	17 - 25	18
16 Шахтар	16	5	2	9	23 - 33	17
17 Зоря	18	4	5	9	19 - 40	17
18 Верховина	17	4	4	9	19 - 30	16
19 Поліграфтехніка	16	3	7	6	10 - 14	16
20 Кремінь	17	4	2	11	14 - 27	14
21 Хімік	17	2	3	12	11 - 37	9
22 Авангард-Індустрія	18	2	3	13	9 - 36	9

18-й тур

10 жовтня

Нафтовик — СК Миколаїв

0 — 0

Явір — Металург

2 — 0

Сталь — Десна

4 — 0

Шахтар — Динамо-2

—

ФК Львів — Полісся

1 — 2

Верховина — Нива

1 — 0

Металіст — Поліграфтехніка

1 — 0

Хімік — Кремінь

1 — 0

ФК Черкаси — Авангард-Індустрія

4 — 1

ЦСКА-2 — Зоря

5 — 1

19-й тур

6 листопада

Зоря — Авангард-Індустрія

—

Кремінь — ФК Черкаси

—

Поліграфтехніка — ЦСКА-2

—

Полісся — Хімік

—

Динамо-2 — ФК Львів

—

Десна — Верховина

—

Металург — Сталь

—

СК Миколаїв — Шахтар

—

Волинь — Нафтовик

—

Буковина — Явір

—

Найближчі матчі за участю «Ниви»

Першість України. 20-й тур.

«Нива» — «Хімік».

9 листопада.

Першість України. 21-й тур.

ФК «Черкаси» — «Нива».

14 листопада.

Першість України. 22-й тур.

ЦСКА-2 — «Нива».

17 листопада.

«МЕТАЛІСТ» ПРАГНЕ ДО ВИЩОЇ ЛІГИ

Шість сезонів «Металіста»

Роки	Ліга	I	V	H	P	М'ячі	Очки	Місце
1992/гр. «Б»	Вища	18	8	5	5	21-26	21	3
1992/93	Вища	30	12	7	11	37-34	31	5
1993/94	Вища	34	6	8	20	22-63	20	18
1994/95	Перша	42	17	9	16	48-44	60	10
1995/96	Перша	42	10	9	23	40-54	39	19
1996/97	Перша	46	18	9	19	55-53	63	12

Останні сезони, які «Металіст» проводив у першій українській лізі, потрапляють у літопис харківського колективу не на країці сторінки. За підсумками 5-ї першості харків'яни зайняли 19-е місце, яке на один крок віддалює їх від межі, за якою була друга ліга. Причинами такого невтішного виступу виявилися слабка фінансова діяльність попереднього керівництва ФК, повна апатія до команди з боку міських та обласних структур Харківщини, що призвело в кінцевому підсумку до розбазарювання досвідчених і перспективних гравців, які були в колективі.

Перше коло минулого сезону «Металіст» завершив ще нижче — на 22-му місці, яке, скоріше всього, і підштовхнуло керівників клубу (президент — Валерій Бугай) до докорінної перебудови у всіх сферах життєдіяльності футбольного господарства. Так, було знайдено повне взаєморозуміння з обладржадміністрацією в питаннях фінансової політики, підсумками якого була якісна підготовка команди до другого відрізу першості (збори пройшли у Харкові, Франції, Ялті), а також масштабна комплектація. Замість відрахованих Підлужного, Лук'яненка, Савенка, Дурнева були прийняті в команду О. Жилін («Оскіл»), О. Таргонський («Нафтовик»), В. Іваненко («Агротехсервіс»), Сумі, Д. Рудняк («Носта», Новотроїцьк, Росія), О. Лукаш («Нафтовик»), С. Собещаков («Олімпік ФК АЕС»).

Результати проведеної М. Фоменком і його командою роботи в міжсезоння (при невеликій стартовій «пробуксовці») дали бажані плоди. Після перемоги в 31-му туру над ФК «Львів» харків'яни неутильно в кожному наступному матчі набирали необхідні очки (чого тільки варти перемога в Маріуполі і нічія з донецьким «Металургом») і в під-

сумку не тільки залишили небезпечну зону, а й піднялися на досить високе 12-е місце. Основне навантаження важкого для «Металіста» сезону внесла на своїх плечах порівняно невелика група футболістів. Так, 36 матчів першості зіграв досвідчений І. Панчишин, Ю. Гурін — (40 ігор, 5 м'ячів), О. Карабута — (42/12), А. Чобан — (35/6)... Непогано показали себе і новобранці команди, яким головний тренер надав місце в її складі.

Закінчуячи розповідь про «Металіст» у першості 1996/97 років, варто відзначити і факт появи фарм-клубу — «Авангарда-Металіста», який створено замість збанкрутілого «Авангарда» з Мережевки.

Губернатор Харківщини Олег Дъомін, котрий є куратором «Металіста», разом з керівниками ФК поставив на звітну першість максимальне завдання перед командою — здобути путівку у вищій лізі. З метою зміцнення складу в колектив були заразовані Я. Школьников і В. Гольдін («Нафтовик»), С. Шелестинський («Віктор»), повернувся з ЦСКА голкіпер О. Горяїнов. До сезону колектив готовувався на базі в селищі Високому, а також у Ялті, що всім полюбилася. Серед відносно передстартового благополуччя дещо несподівано на одному із засідань ПФЛ постало питання про заявочний внесок «Металіста» і «Металіста-2» (друга ліга). В останній перед стартом строк ця проблема була врегульована.

Нема потреби розповідати про турнірний шлях харків'ян в цій першості, про це свідчать цифри в таблиці. Саме вони зайвий раз підкреслюють серйозні наміри сьогоднішніх суперників «Ниви», і в цьому зв'язку «Металіст» слід розглядати як основного конкурента в боротьбі за одну з двох путівок до вищої ліги.

Едуард Піскун:

«Час безвідповідальності минув»

— Едік, не можу не розпочати нашу розмову з такого запитання. «Нива» у твоїй, нехай і не короткий спортивний кар'єрі, — десятий за ліком футбольний клуб. В чому причини настільки частих змін місць роботи?

— Якщо відповісти чесно і відверто, то в деякі команди мене визначила футбольна доля, а в інші перебрався в пошуках своєї жар-птиці, яку так і не спіймав за хвіст.

— А якщо дещо конкретніше...

— Харківський «Маяк» — мій перший клуб майстрів, куди був зарахований після закінчення місцевої обласної школи-інтернату спортивного профілю. Дальше — армійська служба, після закінчення якої був запрошений в досить відому «Чайку». Першолігівський (союзний) «Металург» — колектив з іменем, куди прагнув потрапити будь-який футболіст у ті роки. «Таврія», мабуть, також. «Моєю» командою назвав би «Нафтогаз». Саме в Охтирці я відбувся як футболіст, саме на Сумщині провів країні футбольні роки.

Певні сімейні проблеми і завищена оцінка власної значущості повели мене в пошуках щастя по російських дорогах, які виявилися обрамленими не молочними ріками з кисельними берегами, а лише привидами і міражами. У цьому зв'язку шкодую, що підвів хлопців та й тренерів в Охтирці і Кіровограді, де ставились до мене з усією душою.

— *I все-таки О. Іщенко простив тобі?*

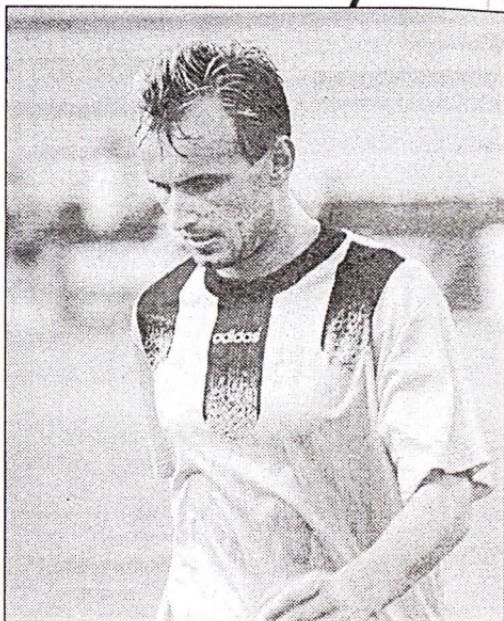
— Мабуть, так, якщо забрав з Краснодара. Відгукнувся одразу, оскільки довіряю йому цілком. І грунтуються ця віра на його завжди чесному слові, в чому переконався давно.

— *Однак, будемо відвертими, далеко не все тобі вдається. Міркую та, дивлячись на протоколи матчів першості.*

— Не завжди виходжу в основному складі?

— Точно.

— У «Ниві» підібралась солідна компанія і на кожне місце є два практично рівноцінних пре-

Едуард Піскун — півзахисник. Народився 1.01.1967 року в м. Жданові — нині Мариуполі.

У футболі з десяти років. Перший тренер — В.С. Гаврилюк. Виступав за команди: «Маяк» (Харків), СКА (Київ), «Чайка» (Севастополь), «Металург» (Запоріжжя), «Таврія» (Сімферополь), «Нафтогаз» (Охтирка), «КамАЗ» (Набережні Челни, Росія), «Зірка-НІБАС» (Кіровоград), «Кубань» (Краснодар, Росія).

тенденти. Звичайно, якщо вибір зроблено не на мою користь, отже — не заслужив. Згоден. Але, повірте, висновок зроблено: час безвідповідальності минув — почався відлік часу серйозної роботи.

— *Можливо, перешкоджають якісь позафутбольні проблеми?*

— Певні життєві негаразди мають місце, але списувати на них власні помилки не варто.

— *На який строк передбачений твій контракт з «Нивою»?*

— На два роки. І заодно відзначу, що цей

«строк» хочу відпрацювати у вінницькій команді чесно, а головне, якісно. Не хочеться, щоб пізніше згадували (а ще гірше — не згадували) вінницькі вболівальники Піскуна «незлім тихим словом». А собі бажаю не повторювати минулих помилок.

— З харківським футболом ти повинен бути добре знайомий.

— Спортивну кар'єру розпочинав у Харкові, багато чому навчився в цьому футбольному

місті. Та й з хлопцями «Металіста» зразка 1997 року добре знайомий. Підтримую товариські стосунки з Лукашем, Таргонським, Рудняком, Гольдіним. Високими професійними якостями, людянім підходом до підлеглих і колег по роботі володіє Михайло Іванович Фоменко...

«Металіст», як і «Нива» поставили перед собою в цьому сезоні максимальні плани, і я не проти нової зустрічі на футбольному полі, але на більш високому рівні.

ВІДЛУННЯ МИNUЛИХ БАТАЛІЙ

У чемпіонатах колишнього Радянського Союзу вінницька і харківська футбольні дружини зустрічались 16 разів і рівно половина своїх поєдинків завершила з нічійним результатом, причому в сімі зустрічах рахунок нікому із суперників так і не вдалося відкрити.

Ще одна цікава деталь — командам-гостям ні разу не вдавалося перемогти на полі суперника і, крім того, забити м'яч далеко від рідних стін виявилось справою архієкладною. Так, харків'яни на «Локомотиві» відзначились лише раз у 1967 році, а вінничани двічі — в 1966 і 1974 роках. Загальну перевагу радянської футбольної історії зафіксувала на користь «Металіста».

Підвищення в класі харків'ян з 1979 року розвело їх з подолянами на довгі роки і очна зустріч суперників відбулася тільки в сезоні 1993/94 роках — уже в українському чемпіонаті (вища ліга). Наші земляки виглядали краще і в підсумку зайняли десяту сходинку, а

ось «Металіст» виступив вкрай невдали і розпрощався з класом сильніших. Обидва рази в третьому чемпіонаті «міцнішими» були нивіці, спершу перемігши в Харкові — 2:0 (Турчиненко, Данилишин), а потім і у Вінниці — 2:1 (Миколаєнко, Гайдук-Карабута). Така історія...

2-а група класу «А»

	1965	0:0	0:1	1974	2:0	1:1
1966	0:0		1:3	1976	1:0	0:3
1967	3:1		0:0	1977	0:0	0:2
1969	0:0		0:0	1978	0:0	0:1

Загальний баланс:
8+1=5-2, м'ячі: 4-5.

Загальний баланс:
8+2=3-3, м'ячі: 4-7.

Кінець 1994 року. «Нива» — «Металіст». Олег Надура і Віталій Косовський штурмують ворота харків'ян. Перший з них вже грас у воротах, другий — в «Динамо», а «Металіст» знову в гостях у «Ниви».

